

แนวทางการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลดิจิทัลสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.)

THE POLICY IMPLEMENTATION OF DIGITAL GOVERNMENT IN OFFICE OF PUBLIC SECTOR ANTI-CORRUPTION COMMISSION (PACC)

ดร.ณิ ฐานชารี¹

รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริภัสสร วังศ์ทองดี²

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลดิจิทัล สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.)” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลดิจิทัลของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) รวมถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตลอดจนข้อเสนอแนะในการนำนโยบายรัฐบาลดิจิทัลไปปฏิบัติของสำนักงาน ป.ป.ท. การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเป็นการวิจัยเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึกและการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยมีผู้ให้ข้อมูลหลักประกอบด้วยบุคลากรของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลดิจิทัล จำนวน 4 กลุ่มเป้าหมาย รวม 4 คน ได้แก่ ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้ปฏิบัติงานด้านนโยบายและวิชาการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และผู้ปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยี และได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า 1) ด้านเป้าหมายและความชัดเจนของนโยบาย สำนักงาน ป.ป.ท. มีวัตถุประสงค์และแนวทางที่ชัดเจนในการการขับเคลื่อนองค์กรเพื่อไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล มีการผลักดันขับเคลื่อนงานในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายในมิติต่างเพื่อเป็นรัฐบาลดิจิทัล 2) ด้านทรัพยากรของนโยบาย พบว่าอุปสรรคด้านต่าง ๆ ไม่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานภายในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับนโยบายหรือแผนในการพัฒนาด้านดิจิทัลโดยตรง แต่ความไม่พร้อมทางทรัพยากร ได้แก่

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

² ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

งบประมาณและบุคลากร ทำให้สิ่งที่จะต้องพิจารณาคำเนินการเพื่อนำไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลเป็นไปได้
อย่างล่าช้า

คำสำคัญ : การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ, รัฐบาลดิจิทัล

ABSTRACT

This research aimed to study the policy implementation of digital government in the office of the Public Sector anti-corruption commission (PACC) , including the factors that influenced the implementation of the policy, and provided recommendations for implementing the digital government policy of the PACC. The research employed a qualitative approach, using document analysis, in-depth interviews, and interviews with key informants. The primary data sources consisted of personnel from the PACC who were involved in driving the digital government policy, including high-level information technology executives, directors of information technology and communication centers, policy and academic staff in information technology, and technology-related staff. A total of four target groups with four individuals were interviewed, and data were analyzed qualitatively.

The research findings were as follows: 1) Regarding the objectives and clarity of the PACC's digital government policy, there were clear objectives and guidelines for driving the organization toward becoming a digital government. Various activities related to the policy in different dimensions were being promoted. 2) Concerning the resources of the policy, it was found that obstacles in different aspects did not significantly impact the internal operations of units involved in policy or digital development plans directly. However, resource readiness, such as budget allocation and personnel, delayed the process of becoming a digital government.

Keywords: Policy implementation, Digital government.

บทนำ

ปัจจุบันกระแสของการเปลี่ยนแปลงจากเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Disruption) ต่อการให้บริการและการดำเนินธุรกรรมต่าง ๆ มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของประชาชน และการประกอบกิจการต่าง ๆ มากยิ่งขึ้นอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมส่งผลให้ภาคส่วนต่าง ๆ จะต้องมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้รับบริการที่เปลี่ยนแปลงไป ตลอดจนการระบาดของโรคไวรัส Covid-19 ที่ทำให้สังคมเข้าสู่ยุคของความปกติใหม่ (New Normal) ตามแผนการปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดินที่จะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้คนจะต้องเว้นระยะห่าง และลดการสัมผัสร่างกายระหว่างกัน ยิ่งทำให้ความจำเป็นของการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้งานสำหรับการให้บริการเพิ่มมากขึ้น

นโยบายภาครัฐจึงมุ่งผลักดันเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศไทย โดยเน้นให้มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยที่ผ่านมารัฐบาลได้ดำเนินการขับเคลื่อนผ่านกฎหมาย นโยบาย และมติ ครม. ต่าง ๆ อย่างจริงจังและต่อเนื่อง ซึ่งหนึ่งในกฎหมายที่รัฐบาลให้ความสำคัญ คือ การปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล โดยเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2562 ราชกิจจานุเบกษาได้ประกาศให้พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 ใช้บังคับมีผลตั้งแต่วันที่ 23 พฤษภาคม 2562 เป็นต้นไป เพื่อยกระดับการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐอยู่ในระบบดิจิทัล อันจะนำไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่มีระบบการทำงานและข้อมูลเชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานของรัฐอย่างมั่นคงปลอดภัย มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว เปิดเผยและโปร่งใส รวมทั้งประชาชนได้รับความสะดวกในการรับบริการและสามารถตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐได้

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ได้กำหนดการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลดิจิทัลไว้แผนปฏิบัติการราชการราย 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) โดยมีแนวทางการพัฒนาไว้ 3 แนวทาง คือ 1) พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งธรรมาภิบาลที่มีสมรรถนะสูง 2) พัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาบุคลากรให้เป็นมืออาชีพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน

ผู้วิจัยซึ่งเป็นบุคลากรของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) จึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลดิจิทัลของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ว่ามีแนวทางการขับเคลื่อน

นโยบายรัฐบาลดิจิทัลในหน่วยงานอย่างไร เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานของหน่วยงานต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาแนวทางการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลดิจิทัลของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) รวมถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตลอดจนข้อเสนอแนะในการนำนโยบายรัฐบาลดิจิทัลไปปฏิบัติของสำนักงาน ป.ป.ท.

แนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

ในอดีต การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติเป็นขั้นตอนหนึ่งของนโยบายสาธารณะที่มีนักวิชาการให้ความสนใจน้อยมาก ในปัจจุบันแม้จะมีผู้สนใจมากขึ้นตามลำดับแต่นักวิชาการก็มีความเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่แตกต่างกัน เฮสเกส ดรอร์ (Y. Dror) ให้ความหมายของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติว่า เป็นการบริหารนโยบาย ชาร์ลส์ โจนส์ (Charles Jones) หมายถึงการนำนโยบายไปประยุกต์ปฏิบัติ เบอร์แทม โกรส (Bertram Gross) หมายถึงการพัฒนาแรงงาน จอร์จ ซี. เอ็ดเวิร์ดส์ ที่ 3 และอีรา ชาร์แคนสกี (George C. Edwards III and Ira Sharkansky) เห็นว่า การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติคือการออกคำสั่งการ บังคับให้ปฏิบัติตามคำสั่ง การให้กู้ยืมเงิน การให้ในรูปแบบต่าง ๆ การทำสัญญา การเก็บรวบรวมข่าวสาร การกระจายข่าว การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ให้ไปปฏิบัติงาน การจ้างบุคคล และการจัดตั้งหน่วยงาน เป็นต้น โดแนล เอส. แวน มีเตอร์ และคาร์ล อี. แวน ฮอร์น (Donald S. Van Meter and Carl E. Van Horn) เห็นว่า การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติครอบคลุมกิจกรรมของแต่ละบุคคลหรือกลุ่ม ทั้งที่อยู่ในระบบราชการหรือเอกชน เพื่อการบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ในนโยบาย โรเบิร์ต แอล. ไลน์เบอรี่ (Robert L. Lineberry) เห็นว่า การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติก็คือการบริหารนโยบาย และวอลเตอร์ วิลเลียม (Walter Williams) ซึ่งเป็นนักวิชาการที่มีผลงานทางด้านนี้ ที่มีผู้เชื่อถือมากที่สุดผู้หนึ่ง อธิบายว่า การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ผู้ปฏิบัติควรจะมีการวิเคราะห์ความหมาย ความชัดเจน ความเฉพาะเจาะจง และความสมเหตุสมผลของนโยบายอย่างถี่ถ้วน เพื่อมิให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติ นอกจากนี้ยังควรพิจารณาความพร้อมในเรื่องของบุคลากร องค์กร และการจัดการโดยทั่วไป ตลอดจนการกำหนดรูปแบบของการบริหารงาน ปัจจัยที่เอื้ออำนวยการจัดระบบข้อมูล และข้อมูลป้อนกลับ และการประเมินผล เป็นอาทิ และท้ายที่สุด นักบริหารการพัฒนา ฮอร์จ เฮเนเดล (George Hanadel) เห็นว่าการกำหนดนโยบายไปสู่การปฏิบัติเป็นกระบวนการที่จะ

เปลี่ยนทรัพยากรให้เป็นสินค้าและบริการเพื่อการสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในกลุ่มที่ได้รับผลประโยชน์ โดยทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ สามารถแบ่งอธิบายได้ดังนี้

1. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

1.1 ความรู้ที่ได้มาจากการศึกษาเฉพาะเรื่อง

นักวิชาการส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษาการนำนโยบายสาธารณะไปสู่การปฏิบัติด้วยการสร้างตัวแบบหรือทฤษฎี ทั้งนี้เพราะการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติยังอยู่ในขั้นที่นักวิชาการยังขาดความรู้ความเข้าใจอีกมาก เช่น มีความเข้าใจไม่ตรงกันในแง่ของขอบข่ายและเนื้อหา อีกทั้งยังเป็นเรื่องที่มีขอบข่ายของลักษณะวิชาที่กว้างขวาง และเป็นแนวคิดที่ใช้สำหรับการปฏิบัติ ซึ่งหมายความว่าทฤษฎีเหล่านี้จะต้องนำไปใช้ในการปฏิบัติได้ จึงแตกต่างกับการสร้างทฤษฎีเพื่อเพิ่มองค์ความรู้แต่ประการเดียว จึงเป็นการยากที่จะสร้างเป็นตัวแบบหรือทฤษฎีได้ทันที จนกว่านักวิชาการจะมีองค์ความรู้ที่เด่นชัดมากกว่านี้ เนื่องจากยังเป็นระยะที่ได้มีการแสวงหาเพิ่มพูนองค์ความรู้ นักวิชาการในแนวนี้นิยมการศึกษาโดยอาศัยกรณีเฉพาะเรื่อง (case) เพื่อศึกษาหาความรู้ในแต่ละเรื่องแต่ละกรณีโดยหวังว่าหากมีความรู้ที่ได้มาจากการศึกษากรณีเฉพาะเรื่องในจำนวนที่มาก อาจพัฒนาเป็นองค์ความรู้และทฤษฎีที่สมบูรณ์ได้ โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยตัวแบบเป็นแนวสำหรับการรวบรวมข้อมูลหรือการพัฒนาไปสู่การเป็นทฤษฎี

1.2 ทฤษฎีและตัวแบบของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ โดยคำนึงถึงปัจจัยทางการบริหาร

1) การพิจารณาถึงปัจจัยภายในองค์กร โดยศึกษาแต่เฉพาะตัวแปรภายในองค์กร การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติอาจดูได้จากสมรรถนะขององค์กร ซึ่งองค์กรจะมีสมรรถนะแค่ไหน เพียงใดให้พิจารณาในเรื่องของโครงสร้างองค์กร เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ งบประมาณ สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ เป็นต้น

2) การวิเคราะห์เป็นระบบ ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์กรกับสิ่งแวดล้อม คำนึงถึงตัวแปรของปัจจัยนำเข้าปัจจัยนำออก หน่วยที่เปลี่ยนปัจจัยนำเข้าให้เป็นปัจจัยนำออก และการป้อนกลับของข้อมูลจากปรัชญาของทฤษฎีแบบระบบ แวน มีเตอร์ และ แวน ฮอร์น ได้สร้างทฤษฎีและตัวแบบเพื่อใช้วิเคราะห์การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ โดยเขาทั้งสองเสนอว่าการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติขึ้นอยู่กับตัวแปร 6 ตัว ซึ่งได้แก่ มาตรการและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ทรัพยากร การสื่อสาร ข้อความและกิจกรรมเพื่อให้การบังคับใช้มีผลลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ สิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง หรือการสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ หรือผู้บริหารโครงการ จะให้เห็นจะเห็นได้ว่า แวน มีเตอร์ และแวนฮอร์น มองการวิเคราะห์แบบเป็นระบบ มีการศึกษาระบบที่มีการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

1.3 ตัวแบบของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ โดยคำนึงถึงปัจจัยทางการเมือง

จะมีตัวแปรที่สำคัญคือ ความสามารถของผู้บริหารโครงการในการต่อรองกับความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอก ความสามารถของผู้บริหารในการต่อรองคือ การมีบุคลิกภาพ มีความรู้ความสามารถ มีสถานะ อำนาจ และทรัพยากรของหน่วยงาน ส่วนสิ่งแวดล้อมภายนอกก็คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ จึงต้องสนับสนุนจากสื่อมวลชนทุกประเภท นักการเมืองกลุ่มอิทธิพล กลุ่มผลประโยชน์ เป็นต้น

2. ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

2.1 เป้าหมายของนโยบายสาธารณะ

เป้าหมายหรือมาตรการเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ การจะวัดว่าการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติบรรลุผลหรือไม่ดูที่วัตถุประสงค์

2.2 ทรัพยากรของนโยบาย การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจะต้องอาศัยทรัพยากรหลายประเภท ดังนี้

1) สิ่งแวดล้อมของระบบ สิ่งแวดล้อมของระบบบริหารหรือหน่วยงานที่ปฏิบัติมีมากมาย แต่สิ่งที่น่าจะคำนึงถึงในการดำเนินนโยบายไปสู่การปฏิบัติคือ สิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

2) การสื่อข้อความ การสื่อข้อความมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ เอคเคิลส์ที่ 3 และชาร์แคนสกี อธิบายว่า คำสั่งของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจะต้องถูกส่งไปยังเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ คำสั่งเหล่านี้ถ้าจะให้เกิดประสิทธิภาพจะต้องมีลักษณะที่ไม่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มีลักษณะที่ชัดเจนและมีความถูกต้อง คำสั่งเหล่านี้ก็คือเป้าหมายของ นโยบายสาธารณะนั่นเอง

3) ลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ ความสำเร็จของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติขึ้นกับความสามารถและความรู้ของเจ้าหน้าที่ และหน่วยงานที่รับผิดชอบอย่างมาก ปกติการที่จะพิจารณาความพร้อมของหน่วยงานที่จะนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจะคำนึงถึงขนาดและความสามารถของเจ้าหน้าที่ การสนับสนุนจากฝ่ายการเมือง และการมีชีวิตชีวาของหน่วยงาน ซึ่งมีผลจากการบริหารองค์การที่มีประสิทธิภาพ

4) การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ ผู้ปฏิบัติควรมีลักษณะที่เต็มใจหรือมีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติด้วยความเห็นใจ เพราะผู้ปฏิบัติมักจะมีอิสรภาพมากพอสมควรจากผู้บังคับบัญชาในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ การมีอิสระหมายความว่าผู้ปฏิบัติตามนโยบายมีโอกาสจะใช้วิจารณญาณได้มาก

และในขอบเขตที่กว้างขวาง อาจมีผลก่อให้เกิดผู้ปฏิบัติตามนโยบายหลักเล็งค่าสิ่งได้อีกประการหนึ่ง นอกจากนี้ นักปฏิบัติไม่น้อยที่มักคิดว่าตนมีความรู้ความสามารถในนโยบายที่รับผิดชอบ จึงอาจขัดขวางได้ ถ้าไม่เห็นด้วยกับการปฏิบัติ ดังนั้น ถ้าผู้ที่นำนโยบายปัจจุบันชอบนโยบายและเต็มใจที่จะสนับสนุนโอกาสของความสำเร็จของนโยบายก็จะมีมาก

3. เทคนิคการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

3.1 การจัดการองค์การหรือการจัดรูปงาน

เป็นเรื่องเกี่ยวกับโครงสร้างขององค์การ โครงสร้างย่อมจะมีประโยชน์ในการบริหารงาน เพราะได้กำหนดความสัมพันธ์ของหน่วยต่าง ๆ และการปฏิสัมพันธ์ที่เป็นรูปนัยหรือรูปแบบในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ จึงควรจะมีการจัดการให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

3.2 การพัฒนาองค์การ

เป็นเทคนิคอย่างหนึ่งของพฤติกรรมองค์การ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาบรรยากาศในองค์การให้มีลักษณะของการทำงานเป็นทีม การทำงานเป็นทีมในบรรยากาศที่เป็นประชาธิปไตยย่อมเป็นประโยชน์สำหรับการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโครงการที่เกี่ยวข้องกับวิชาการ เทคนิค และวิชาชีพ เป็นต้น

3.3 การบริหารงานโดยอาศัยเป้าหมาย (MBO)

เป็นเทคนิคอันหนึ่งของวิชาการจัดการ การบริหารงานโดยอาศัยเป้าหมาย มีสาระสำคัญดังนี้

- 1) มีการกำหนดเป้าหมาย และจัดระดับความสำคัญของผลที่จะบรรลุในเวลาใดเวลาหนึ่ง
- 2) กำหนดแผนงานเพื่อการบรรลุผลกำหนดทรัพยากรเพื่อการบรรลุเป้าหมาย
- 3) ติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับแผนงาน
- 4) มีการตรวจสอบความก้าวหน้าในการบรรลุผลของเป้าหมาย
- 5) ในการประเมินผลในแง่ของประสิทธิผล ประสิทธิภาพ และประหยัด

3.4 เทคนิคทางการเมือง

การที่นักบริหารมีทักษะในการต่อรองกับบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมีความสามารถที่จะไว้วางใจ แสวงหาความสามัคคีและการเจรจาเพื่อขจัดปัญหา เป็นอาทิ

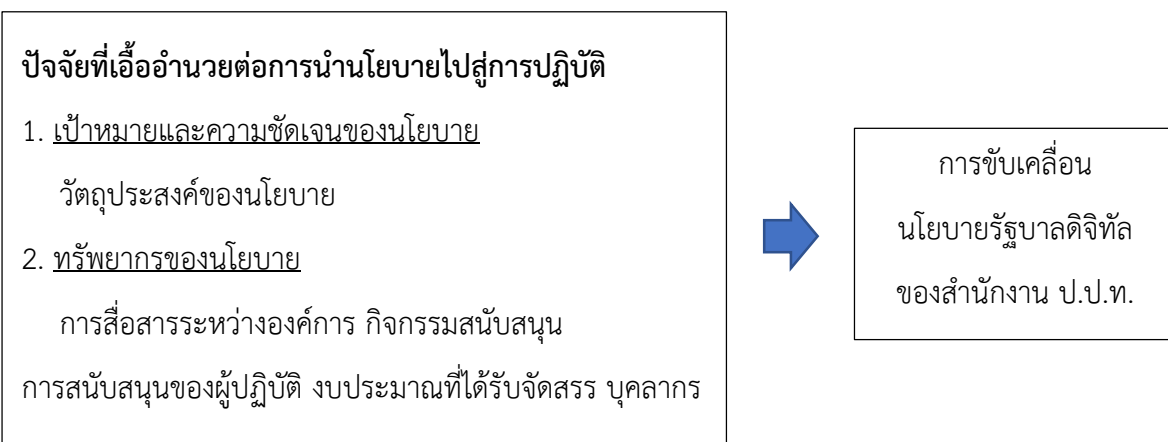
3.5 เทคนิคต่างๆ ของการจัดการ เช่น PERT แผนภูมิ CPM Cost/Benefit การวินิจฉัยสั่งการ

3.6 เทคนิคอื่น ๆ ของพฤติกรรมศาสตร์ เช่น การสื่อสารความ การจูงใจ การมีประมุขศิลป์

(อุทัย เลหาวิเชียร, 2541)

สรุปได้ว่าการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติคือขั้นตอนของการที่จะเปลี่ยนนโยบายสาธารณะเป็นแผนงาน โดยที่แผนงานเหล่านี้จะมีโครงการหลาย ๆ โครงการมารองรับและแต่ละโครงการก็จะมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบจำนวนหนึ่ง การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติเป็นเรื่องของการนำความรู้ของการบริหารมาให้บริการ ให้นโยบายบรรลุเป้าหมาย ความรู้ทางการบริหารในที่นี้ได้แก่ความรู้ทุกด้านของรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประโยชน์ต่อการบริหารนโยบายสาธารณะ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. **ผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants)** ใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจำนวน 4 ท่าน จาก 4 ตำแหน่งงาน ดังนี้

1.1 **ผู้บริหารระดับสูง (Executive)** ที่รับผิดชอบด้านการกำหนดนโยบายและทิศทางองค์กร ได้แก่ รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งเป็นผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง (CIO) ของสำนักงานฯ

1.2 **ผู้อำนวยการศูนย์ (Management)** ซึ่งรับผิดชอบการนำนโยบายจากฝ่ายบริหารไปปฏิบัติให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม และควบคุมการทำงานของหน่วยงานให้เป็นไปตามนโยบายและยุทธศาสตร์ ได้แก่ ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

1.3 ผู้ทำงานด้านนโยบายและงานวิชาการ (Academic) เป็นผู้ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ความรู้ในทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ได้แก่ ผู้อำนวยการกลุ่มงานบริหารเทคโนโลยีและพัฒนาระบบ

1.4 ผู้ปฏิบัติงานเฉพาะด้านเทคโนโลยี (Technologist) ดำรงตำแหน่งนักวิชาการคอมพิวเตอร์ เจ้าหน้าที่งานเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือตำแหน่งในสายงานอื่น หรือประเภทอื่นที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ความรู้เชิงเทคนิคเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล ได้แก่ ผู้อำนวยการกลุ่มงานคอมพิวเตอร์และการสื่อสาร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ทบทวนแนวความคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัย และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสู่การสร้างกรอบแนวคิด จากนั้นได้สร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษารั้วนี้ ใช้วิธีการต่าง ๆ ดังนี้

3.1 การวิจัยเอกสาร แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) เอกสารปฐมภูมิ เป็นข้อมูลที่ยังไม่ได้ผ่านการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมูลเหล่านี้ได้มาจากการเก็บรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น หนังสือราชการ คู่มือการปฏิบัติงาน เป็นต้น

2) เอกสารทุติยภูมิ เป็นเอกสารที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ แล้ว เช่น หนังสือสรุปผลข้อมูลการดำเนินงานประจำปี งานวิจัยเกี่ยวกับการนำนโยบายรัฐบาลดิจิทัลไปปฏิบัติ เป็นต้น

3.2 การสัมภาษณ์ เป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการศึกษามาดำเนินการวิเคราะห์ ทำความเข้าใจและทบทวนในภาพรวมของข้อมูลที่ได้มาทั้งหมด และทำการคัดกรอง จับประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

4.2 นำข้อมูลกลับมาอ่านทบทวนโดยละเอียด และตีความ พร้อมกับการดึงข้อความหรือประโยคที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการศึกษา

4.3 นำข้อความหรือประโยคที่มีความหมายเดียวกันหรือความหมายใกล้เคียงกันมาไว้เป็นกลุ่มเดียวกัน

4.4 นำข้อมูลที่ได้รับมาเปรียบเทียบความเหมือนหรือความต่างกับข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องกัน เช่น แนวคิดทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อตรวจสอบความน่าเชื่อถือของผลวิเคราะห์

4.5 นำข้อมูลที่ได้รับจากข้อ 2.-4. มาสรุปและตีความผลการวิจัย และใช้การนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบพรรณนา

ผลการศึกษา

การศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลดิจิทัล สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.)” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลดิจิทัลของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) รวมถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตลอดจนข้อเสนอแนะในการนำนโยบายรัฐบาลดิจิทัลไปปฏิบัติของสำนักงาน ป.ป.ท. โดยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

1. เป้าหมายและความชัดเจนของนโยบาย

สำนักงาน ป.ป.ท. มีแนวทางการขับเคลื่อนองค์กรตามรัฐธรรมนูญในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภาครัฐ การดำเนินการตาม พรบ. การบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล นโยบาย แนวทางและมาตรฐานต่าง ๆ ซึ่งเป็นกลไกไปสู่รัฐบาลดิจิทัล โดยให้ความสำคัญต่อการใช้ประโยชน์ข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการองค์กร การกำหนดนโยบายผ่านแผนปฏิบัติการอย่างเป็นระบบภายใต้ทรัพยากรที่จำกัดและปัญหาสภาพเศรษฐกิจ ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง (CIO) ของสำนักงาน ป.ป.ท. มีการผลักดันขับเคลื่อนงานในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายในมิติต่างเพื่อเป็นรัฐบาลดิจิทัล การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสนับสนุนและเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานในภารกิจและการบริหารจัดการองค์กร รวมถึงการพิจารณาให้ความเห็นชอบคำขอของงบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ของหน่วยงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการเป็นรัฐบาลดิจิทัล มีการจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัล ปี พ.ศ. 2566-2570 เพื่อรองรับการก้าวไปสู่รัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย โดยแบ่งเป็นระยะ ให้ความสำคัญต่อการวิเคราะห์ สร้างมาตรฐาน นวัตกรรมและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน รวมถึงการใช้ประโยชน์จากข้อมูลเพื่อกำหนดนโยบายทั้งต่อองค์กร กลุ่มภารกิจที่เกี่ยวข้องและรัฐบาลในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยแผนดังกล่าวสอดคล้องกับการนำไปสู่รัฐบาลดิจิทัลในหลายด้าน ได้แก่ การปรับเปลี่ยนข้อมูลปัจจุบันให้เป็นข้อมูลดิจิทัลที่ได้มาตรฐาน ปรับปรุงกระบวนการและพัฒนาบริการดิจิทัลตามความต้องการของประชาชน สร้างความพร้อมของบุคลากรและ

เครื่องมือเพื่อพัฒนาไปสู่องค์กรดิจิทัล พัฒนา หรือเชื่อมต่อกับแพลตฟอร์มอื่น ๆ เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้บริการดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ พัฒนา หรือเชื่อมต่อกับแพลตฟอร์มอื่น ๆ เพื่อยกระดับการบริหารงานภายในภาครัฐ ผลักดันการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ พร้อมยกระดับศูนย์ข้อมูลเปิดภาครัฐ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากข้อมูลเปิดเพื่อความโปร่งใส สร้างการมีส่วนร่วม และส่งเสริมนวัตกรรม ปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานของหน่วยงานของหน่วยงานให้เป็นโดยสมบูรณ์ และมีบริการที่มุ่งเน้นความต้องการของประชาชนรายบุคคล

2. ทรัพยากรของนโยบาย

อุปสรรคด้านกฎระเบียบหรือข้อบังคับไม่ส่งผลกระทบต่อการทำงานภายในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับนโยบายหรือแผนในการพัฒนาด้านดิจิทัลโดยตรง แต่ความไม่พร้อมทางทรัพยากรทำให้สิ่งที่ต้องพิจารณาดำเนินการเป็นไปอย่างล่าช้า อย่างไรก็ตาม แม้มีทรัพยากรจำกัดและขาดงบประมาณในการดำเนินการ แต่สำนักงาน ป.ป.ท. ยังคงมีกิจกรรมสนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลดิจิทัล อย่างสม่ำเสมอในทุก ๆ มิติ เช่น พัฒนากลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ร่วมขับเคลื่อนรัฐบาลดิจิทัล การฝึกอบรมรวมถึงการรับฟังความคิดเห็น การยกระดับคุณภาพการให้บริการแก่ประชาชนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลโดยมีการเชื่อมโยงบัตรประชาชนอิเล็กทรอนิกส์เพื่อลดการใช้สำเนา การผลักดันให้เกิดธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐในทุกกระบวนการทำงานของรัฐ ทั้งการให้ความรู้และการกำหนดเป็นตัวชี้วัดการปฏิบัติราชการ กระทั่งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีมาตรการในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ในด้านการรักษาความลับของข้อมูล (Confidentiality) ความแท้จริงของข้อมูล (Integrity) และการใช้งานได้ของระบบ (Availability) และมีวิธีจัดการกรณีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานอาจจะได้รับความเสียหายจากการถูกโจมตี จากไวรัสคอมพิวเตอร์ จากปัญหาไฟฟ้า อากาศภัย หรือจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอกที่จะส่งผลกระทบต่อการทำงาน โดยจัดทำแผนการบริหารความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อป้องกันความเสี่ยงจากกรณีดังกล่าว โดยมองว่าอุปสรรคที่ส่งผลให้การพัฒนาหน่วยงานไปสู่องค์กรรัฐบาลดิจิทัลไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ คิดว่าไม่มีเป็นการเฉพาะ ทุกการดำเนินงานสามารถทำให้เป็นไปตามแผนได้ แต่หากมองภาพรวมแล้วปัญหาในด้านการขาดการสนับสนุนทรัพยากร ทั้งวัสดุอุปกรณ์ ระบบงานเทคโนโลยี การพัฒนาบุคลากรที่ควรรวมศูนย์ภาครัฐอย่างเพียงพอ ดังกล่าวมานี้ควรได้รับการแก้ไข เพื่อให้การดำเนินการในการขับเคลื่อนเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่เป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลดิจิทัล สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.)” ผู้ศึกษาพบประเด็นที่ควรอภิปรายในด้านปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติดังนี้

1. ด้านเป้าหมายและความชัดเจนของนโยบาย สำนักงาน ป.ป.ท. นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภาครัฐ การดำเนินการตาม พรบ. การบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล นโยบาย แนวทางและมาตรฐานต่าง ๆ ซึ่งเป็นกลไกไปสู่รัฐบาลดิจิทัล ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง (CIO) ของสำนักงาน ป.ป.ท. มีการผลักดันขับเคลื่อนงานที่เกี่ยวข้องกับนโยบายในมิติต่าง ๆ เพื่อเป็นรัฐบาลดิจิทัล การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสนับสนุนและเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานในภารกิจและการบริหารจัดการองค์กร รวมถึงการพิจารณาให้ความเห็นชอบคำของบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ของหน่วยงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการเป็นรัฐบาลดิจิทัล มีการจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัล ปี พ.ศ. 2566-2570 เพื่อรองรับการก้าวไปสู่รัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย โดยแบ่งเป็นระยะ ให้ความสำคัญต่อการวิเคราะห์ สร้างมาตรฐาน บูรณาการและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน รวมถึงการใช้ประโยชน์จากข้อมูลเพื่อกำหนดนโยบายทั้งต่อองค์กร กลุ่มภารกิจที่เกี่ยวข้องและรัฐบาลในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยแผนดังกล่าวสอดคล้องกับการนำไปสู่รัฐบาลดิจิทัล

เป้าหมายหรือมาตรการดังที่กล่าวมาข้างต้นของสำนักงานฯ มีกระบวนการวางแผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจนเพื่อให้บรรลุผล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับการก้าวไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย สอดคล้องกับการศึกษาของ อุทัย เลาหวิเชียร, 2541 ว่า เป้าหมายหรือมาตรการเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ การจะวัดว่าการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติบรรลุผลหรือไม่ดูที่วัตถุประสงค์ บางกรณีอาจง่ายแก่การวัด เพราะเป็นเป้าหมายที่เห็นได้ชัดและไม่สลับซับซ้อน แต่ในบางกรณีมีความยากในการวัดวัตถุประสงค์ เพราะเป็นวัตถุประสงค์ที่ไม่ชัด มีการขัดกันในตัว หรือเป็นเป้าหมายที่มีความสำคัญเป็นระยะ อย่างไรก็ตามก็ขึ้นกับบริบทโครงการต้องตีความให้อ่องแท้ในเรื่องของวัตถุประสงค์ก่อนจะนำไปสู่การปฏิบัติ หากไม่แล้วจะเกิดความกังวล และหาความแน่นอนไม่ได้เมื่อมีการปฏิบัติ กล่าวคือไม่ทราบว่าจะวางแผนหรือโครงการอย่างไรจึงจะบรรลุเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง และจะมีผลกระทบกระเทือนต่อการประเมินผลด้วย หรือไม่ทราบว่าจะไปประเมินเพื่ออะไร

2. ด้านทรัพยากรของนโยบาย พบว่าอุปสรรคด้านกฎระเบียบหรือข้อบังคับไม่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานภายในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับนโยบายหรือแผนในการพัฒนาด้านดิจิทัลโดยตรง แต่พบว่าความไม่พร้อมทางทรัพยากรทำให้สิ่งที่จะต้องพิจารณาดำเนินการเป็นไปอย่างล่าช้า อย่างไรก็ตาม แม้มีทรัพยากรจำกัดและขาดงบประมาณในการดำเนินการ แต่สำนักงาน ป.ป.ท. ยังคงมีกิจกรรมสนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลดิจิทัลอย่างสม่ำเสมอในทุก ๆ มิติ โดยมองว่าไม่มีอุปสรรคที่ส่งผลให้การพัฒนาหน่วยงานไปสู่องค์กรรัฐบาลดิจิทัลไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ทุกการดำเนินงานสามารถทำให้เป็นไปตามแผนได้ แต่หากมองภาพรวมแล้วปัญหาในด้านการขาดการสนับสนุนทรัพยากร ทั้งวัสดุ อุปกรณ์ ระบบงานเทคโนโลยี บุคลากร ดังกล่าวมานี้ควรได้รับการแก้ไข เพื่อให้การดำเนินการในการขับเคลื่อนเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่เป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ทรัพยากรของนโยบายของสำนักงานฯ ไม่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานด้านนโยบายหรือแผนการพัฒนาด้านดิจิทัล แต่หากสำนักงานฯ มีความพร้อมด้านทรัพยากร การดำเนินการขับเคลื่อนเพื่อเป็นรัฐบาลดิจิทัลจะเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ อุทัยเลาหิเชียร, 2541 ว่า การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจะต้องอาศัยทรัพยากรหลายประเภท ดังนี้ 1) สิ่งแวดล้อมของระบบ 2) การสื่อสารข้อความ 3) ลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ และ 4) การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลดิจิทัล สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.)” พบว่าอุปสรรคด้านต่าง ๆ ไม่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานภายในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับนโยบายหรือแผนในการพัฒนาด้านดิจิทัลโดยตรง แต่ความไม่พร้อมทางทรัพยากร ได้แก่งบประมาณและบุคลากร ทำให้สิ่งที่จะต้องพิจารณาดำเนินการเป็นไปอย่างล่าช้า ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. สำนักงาน ป.ป.ท. ควรมีการทบทวนแผนการจัดสรรงบประมาณในแต่ละปีเพื่อให้มีการจัดสรรงบประมาณแก่ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อรองรับการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลดิจิทัลให้เป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษาเชิงปริมาณควบคู่กับการศึกษาเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อค้นพบปัจจัยใหม่ ๆ ที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อนำมาแก้ไขปัญหาในด้านต่าง ๆ ของหน่วยงานที่ส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติ

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษารายบุคคล เรื่อง “แนวทางการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลดิจิทัล สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.)” ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริกัศสร ศักดิ์ทองดี อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้สละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา พร้อมทั้งให้คำแนะนำช่วยเหลือ ตลอดจน ตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ตั้งแต่เริ่มจนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วลัยพร รัตนเศรษฐ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางในตอนต้นของการศึกษาครั้งนี้ โดยอาจารย์ทั้งสองท่านเป็นผู้ที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจ ทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีขอขอบพระคุณ ผู้บริหารและบุคลากรสังกัดสำนักงาน ป.ป.ท. ที่ให้ความร่วมมือและเสียสละเวลาอันมีค่าในการให้สัมภาษณ์และให้ข้อมูลเป็นอย่างดีแก่ผู้ทำวิจัยในครั้งนี้ รวมถึงขอขอบพระคุณผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานที่คอยสนับสนุนและดำเนินการประสานงานในด้านต่าง ๆ เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้เป็นไปอย่างราบรื่น อีกทั้งคณาจารย์ในสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์และบุคลากรในคณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตทุกท่านที่ได้คอยให้ความสะดวกและคอยช่วยเหลือตลอดระยะเวลาการศึกษา ผู้เขียนขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

บรรณานุกรม

- ความเป็นมาแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ.2563-2565, สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) สพร. สืบค้น 26 ตุลาคม 2565. จาก <https://www.dga.or.th/policy-standard/policy-regulation/dga-019/dga-024/dga-027/>
- ชาย โพธิ์สิตา. (2564). ศาสตร์และศิลป์การวิจัยเชิงคุณภาพ
- ปทุมณา ทรงแทงอิทธิสุข. (2562). การบริหารและการบริการในภาครัฐ: รัฐบาลดิจิทัล. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
- พลพิศิตป์ สุวรรณชัย. (2561). การพัฒนาความพร้อมและขับเคลื่อนกรมประมงไปสู่องค์กรดิจิทัล.
- พิมพ์กมล ไชยสมภาร. (2562). การนำนโยบายรัฐบาลดิจิทัลไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม. การค้นคว้าอิสระ. หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ภาพิมล ชัยจันทร์. (2561). การบริหารงานด้านเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล ตามแนวนโยบาย Thailand 4.0.
- รายงานการศึกษาส่วนบุคคล. กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภัทรานิษฐ์ อินตะยศ. (2563). ประสิทธิภาพการนำนโยบายการบริหารงานภาครัฐแบบดิจิทัลไปปฏิบัติ

ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลชมพู อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่.

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล. คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

รายงาน การศึกษาส่วนบุคคล. หลักสูตรนักบริหารระดับสูง : ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และคุณธรรม รุ่นที่ 88.

สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ.

รัฐบาลดิจิทัลคืออะไร ??, . สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) สพร..สืบค้น 26 ตุลาคม 2565,

จาก <https://www.dga.or.th/document-sharing/infographic/36015/>

วิศ คุ่มสิน (2563). ประสิทธิภาพการนำนโยบายการบริหารงานภาครัฐแบบดิจิทัลไปปฏิบัติในองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลจำปาศาย อำเภอเมืองพะเยา จังหวัด

พะเยา. รายงานการศึกษาส่วนบุคคล. สาขาวิชานโยบายสาธารณะ หลักสูตรปริญญารัฐ

ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพะเยา

สำนักงาน ก.พ.. (2560). แนวทางพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ เพื่อการ

ปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล

สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) สพร.. (2564) รายงานโครงการสำรวจระดับความพร้อม

รัฐบาลดิจิทัลหน่วยงานภาครัฐของประเทศไทย ประจำปี 2564

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎามนตรี. 2565. ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจ

และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2566-2570 (ฉบับปรับปรุงตามผลการรับฟังความเห็นจาก

ประชาชน)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.), (2565).

แผนปฏิบัติราชการราย 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ของสำนักงาน ป.ป.ท.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.), (2565). รายงาน

ประจำปี 2564

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.). (2560). เอกสารประกอบการ

ประชุมประจำปี 2560 ของ สศช. เรื่อง “ขับเคลื่อนแผนฯ 12 สู่นาคตประเทศไทย”

อุทัย เลหาวิเชียร. (2541). รัฐประศาสนศาสตร์ : ลักษณะวิชาและมิติต่าง ๆ